

Full diocesà

8 de maig del 2022

p4 – Nomenaments del bisbe a nivell de CEE i CET

p6 i 7 – Torna el pelegrinatge a Lourdes

Mare de Déu del Roser de Castelladral

En una capella lateral de l'església parroquial de Castelladral (Navàs, Bages) s'hi venera la imatge de la Mare de Déu del Roser. La peça s'atribueix al cercle de l'escultor manresà Pau Sunyer, que va rebre un encàrrec per a un retaule l'any 1682.

El culte en aquest lloc hi és des d'antic. Fruit d'unes excavacions arqueològiques en el subsòl, s'hi va localitzar una necròpolis amb tombes excavades a la roca d'època alt-medieval. L'església actual, construïda en el segle XVII, va aprofitar algunes parts de l'obra romànica anterior, del segle XI.

A tot Catalunya no hi havia parròquia, per petita que fos, sense la confraria del Roser i aquesta ha estat una de les devocions més esteses. El res del rosari va ser divulgat pels frares dominics i tingué una gran acceptació, sobretot a partir de la batalla de Lepant (1571), en què la victòria de l'armada cristiana s'atribuí a la intercessió de la Mare de Déu del Roser. De fet, aquesta devoció passà a ser una de les més populars i actives en les comunitats parroquials.

La imatge de Maria venerada a Castelladral ens recorda el culte antic envers ella i la devoció que la gent d'aquest poble encimbellat li professa des de fa segles.

«T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra»

Diumenge IV de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".»

Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

(13,14.43-52)

Salm responsorial

Som el seu poble i el ramat que ell pastura.
[99]

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em

digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

(7,9.14b-17)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

(10,27-30)

«Déu els
eixugarà totes
les llàgrimes
dels seus ulls»

Pare i Fill a una veu

Carles Riera i Fonts, pvre.

La veu del Pare, que és una amb la del Fill, es deixa sentir dins la immensitat de l'ànima humana. És la crida. Per a distingir-la, però, cal una calma serena, disposar degudament el nostre esperit.

Vist des de l'altre costat: Déu reconeix la veu del qui parla, del qui canta, del qui prega, del qui s'expressa silenciosament. Gràcies a la pregària sentim que Déu no viu a l'exili, sinó que el sabem proper.

El Verb es manifesta en la nostra consciència i, obeint-la, anem desxifrant la ruta de bo de bo, la que ens mena cap al Regne. Diu avui l'evangeli, referint-se a nosaltres: «Jo els dono la vida eterna.» La temporalitat quedarà eternament superada.

És la veu que ens crida en ple desert de la nostra existència, la qual demana ser interpretada, dotats com som de la facultat de discernir amb el pensament i amb el cor. Ens crida d'incògnit en els germans desvalguts i abandonats.

Escoltem la Paraula de Déu entorn d'una Taula de comunió i de vida. En l'Eucaristia anticipem el banquet del regne i renovem, coratjosos, el nostre convenciment personal i comunitari.

La imatge

En el text evangèlic tothom és a punt de donar i de rebre vida. Comença el Pare que dona la vida per mitjà el Fill. El Fill que dona la vida a la creu fins a la darre- ra gota de sang als qui creuen en ell. A la humanitat sencera, on es fa realitat l'aplec de tots els fills dispersos, i així es constitueix la gran família humana. Aquest era el disegni de Déu.

Crist el bon pastor (ss. III-IV)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

9 dilluns

—Sant Hermes
—Santa Lluïsa de Marillac
Ac 11,1-18/Salm 41/Jn 10,1-10

10 dimarts

—Sant Joan d'Àvila
Ac 11,19-26/Salm 86/Jn 10,22-30

11 dimecres

—Sant Anastasi
—Sant Ponç
—Sant Eudald de Ripoll
Ac 12,24-13,5/Salm 66/Jn 12,44-50

12 dijous

—Sant Pancraç
—Santa Nerea
Ac 13,13-25/Salm 88/Jn 13,16-20

13 divendres

La Mare de Déu del Roser de Fàtima
Les Santes Espines de Tàrrega
—Sant Pere Regalat
Ac 13,26-33/Salm 2/Jn 14,1-6

14 dissabte

—Sant Maties (o Macià), apòstol
—Santa Gemma Galgani
Ac 1,15-17.20-26/Salm 112/Jn 15,9-17

15 diumenge V de Pasqua / Cicle C

—Sant Isidre, llaurador
—Santa Joana de Lestonnac
—Sants Torquat i Eufra- si
Ac 14,20b-26/Salm 144/Ap 21,1-5a/Jn 13,31-33a.34-35

Nomenaments del bisbe Francesc a nivell de CEE i CET

Redacció

Durant la setmana del 25 al 29 d'abril va tenir lloc a Madrid l'Assemblea plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

El primer dia, dilluns 25 d'abril, els bisbes espanyols van elegir Mons. Francesc Conesa com a president de la subcomissió de Relacions Interconfessionals i Diàleg Interreligiós de la CEE.

La funció principal d'aquesta subcomissió és promoure les relacions amb altres confessions cristianes i el diàleg amb altres religions. D'una banda, aquesta subcomissió organitza diversos actes a nivell nacional i, de l'altra, ajuda les diòcesis a preparar també trobades de formació i de pregària que ajudin al diàleg amb altres creients.

Davant aquest elecció, el bisbe Francesc va dir: «Assumeixo amb il·lusió el repte de promoure la reconstrucció de la uni-

tat dels cristians i de dialogar amb les religions no cristianes. Us convido a unir-vos a l'oració de Jesús: "que tots siguin u, com vós, Pare, esteu en mi i jo en vós, que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que vós m'heu enviat" (Jn 17,21). *Ut unum sint!*»

El dimecres dia 27 d'abril, els bisbes amb seu a Catalunya que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) van designar Mons. Francesc Conesa com a bisbe president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) de Catalunya i les Illes Balears, substituint en el càrrec Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, que va traspasar el dia 12 de febrer del 2022.

El SIC és un organisme instituït com a estructura interdiocesana per a col·laborar amb els bisbes en el compliment dels seus deures en el camp de la catequesi i proporcionar ajut eficaç a les diòcesis en aquesta matèria.

Marca la X per la BLANCA

Renda 2022

L'hondurenya Blanca, de trentaset anys, deixà la seva família al seu país fa sis anys buscant un futur millor. Els tres primers mesos a Cadis, on viu, foren molt durs. Ara, afortunadament, tornen a estar tots junts, ella, el seu home, els seus tres fills de dinou, quinze i dotze anys, i un net de cinc mesos nascut a Espanya.

«Em van posar en contacte amb el pare Gabriel, coordinador de la Fundació Terra de Tots. Ell mirava sempre pels immigrants i vetllava pels nostres drets. Ens ha donat suport econòmic i espiritual en tot moment. Gràcies a ell, al pare Óscar González, de la parròquia Sant Antoni de Pàdua, i a les germanes Reparadores, que han estat amb mi en els moments bons i en els dolents, vam poder reagrupar-nos. Avui tinc la meva botigueta i soc autònoma. Acompanyar, servir i protegir, com diu el Papa: això és el que m'han donat tots», agraeix la Blanca.

X ella X tu X tants, marca la X en la declaració de la renda.

Agenda d'activitats per a totes les edats durant l'estiu 2022

Redacció

CATECOLÒNIES DIOCESANES: per a infants i nois/es de 2n de primària fins a 2n d'ESO. Tindran lloc a la casa de colònies Molí de la Roda (Veciana), del 2 al 10 de juliol. Enguany, la temàtica és la vida i la història de sant Ignasi de Loiola. També es recupera la ruta per als nois/es de 6è de primària i de 1r i 2n d'ESO que ho desitgin. Més informació: catecolonies.bsolsona@gmail.com – telèfons 680.96.87.37 (Mn. Abel) o 648.89.58.85 (Anna Montraveta).

PELEGRINATGE EUROPEU DE JOVES: per a joves de 16 a 35 anys d'edat. Del 30 de juliol al 8 d'agost, es recorreran uns

100 km del Camí de Sant Jaume fins a arribar a Santiago de Compostel·la, on els joves s'estaran uns quants dies conjuntament amb altres joves d'Espanya i Europa. Més informació: miquelv512@gmail.com – telèfon 602.64.42.51 (Miquel Ventura).

EXERCICIS ESPIRITUALS: per a adults i joves. Del 23 de juliol, a les 10h, fins al 28 de juliol, a les 16h, a la Cova de Manresa. Seran predicats pel P. David Guindulain amb el tema «Quan les ferides són fecundes en Crist». Per a inscripcions i més informació: Teresa Gené, tel. 629 42 86 83, o recessosolsona@bisbatsolsona.cat.

Vot de poble a la parròquia de Montclar

Un Dilluns de Pasqua més, un gran nombre de fidels van fer-se presents en el «vot de poble» que, fidels a la tradició des del segle XIX amb la intervenció del sant per salvar Montclar de la còlera, hi va haver a la parròquia de Montclar.

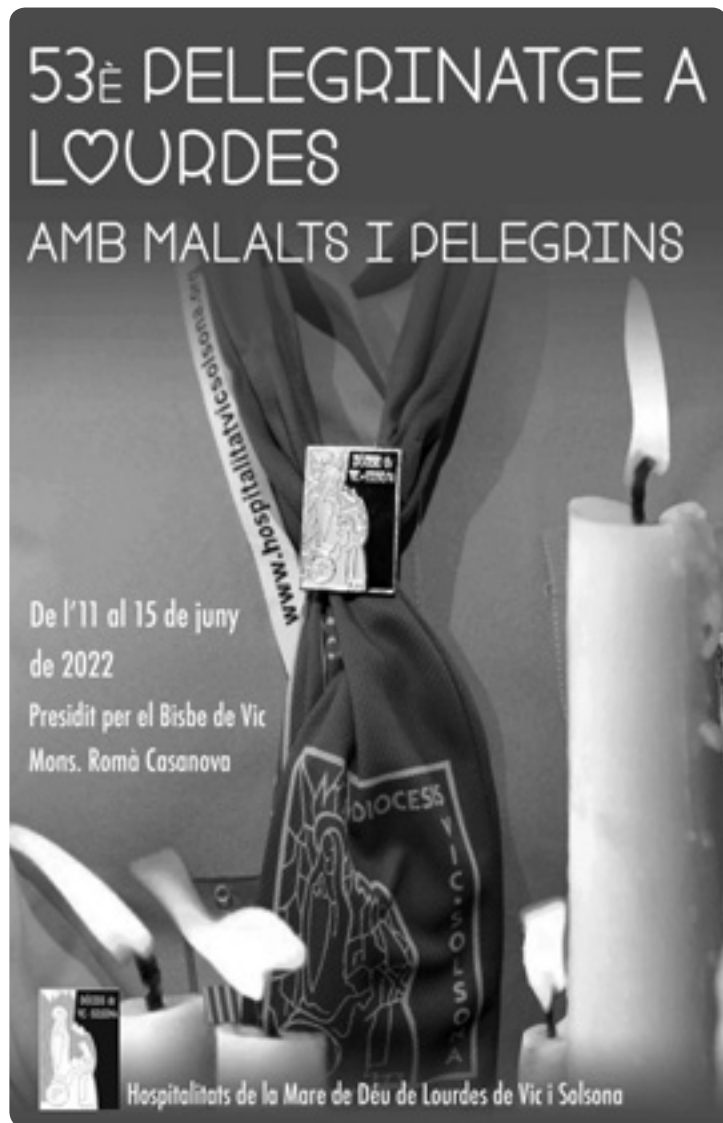
La missa solemne al matí fou presidida per Mn. Lluís Tollar. També, amb tots els presents, es va llegir el text del vot de poble i la Coral Sant Bartomeu de Casserres va encarregar-se dels cants. A la sortida, diversos grups del poble i rodalies van cantar les tradicionals caramelles.

A la tarda, rosari i processó amb la imatge de sant Sebastià, acompanyats pels mossens Jordi Orobitg i Lluís Tollar, i assistits per la Cobla Pirineu de Berga en la música, que també, a la sortida, va tocar sardanes; hi va haver coca i xocolata per als assistents. Va acompanyar-hi un dia esplèndid pasqual i hi va participar molt gent. Informa: UPP de Puig-reig.

Torna el pelegrinatge a Lurdes

Hospitalitat Mare de Déu de Lurdes

Les Hospitalitats de la Mare de Déu de Vic i Solsona, després de dos anys sense poder fer el tradicional pelegrinatge a Lurdes de França, tornaran aquest any al santuari pirinenc per compartir uns dies de convivència, acompanyament, alegria, pregària i servei. **Serà del 11 al 15 de juny.**

Aquest pelegrinatge constituirà un gran retrobament, que es viurà amb molta joia. La dedicació de totes les persones voluntàries, l'esperit del grup de pelegrins i el somriure i la fe dels malalts fan que tot plegat sigui una experiència única i inoblidable.

De ben segur, trobarem a faltar-hi molta gent, sobretot els qui durant aquests dos anys ens ha deixat. El primer

record, la primera pregària, el primer pensament tan bon punt hi arribarem serà per tots ells i les seves famílies. Però potser també trobarem a faltar gent que, malgrat la millora de la situació sanitària, encara té una comprensible por i s'estima més esperar un any més; o gent que, malgrat les ganes d'anar a Lurdes, per manca de salut no ho poden fer. També a tots ells els tindrem presents quan siguem davant la Gruta. I és la seva força, la seva fe, les seves il·lusions les que com a entitat ens han de fer retornar amb més força que mai a Lurdes, i a tornar a engegar els pelegrinatges i la resta d'activitats que fèiem durant l'any.

Tot i no poder fer el pelegrinatge durant aquests dos anys, l'Hospitalitat no ha parat, i ha anat fent coses per acompanyar les persones grans, o amb discapacitat, o les que estan soles. Esperen que aquest retorn a Lurdes sigui com més participat millor. Naturalment, s'hauran de seguir les normatives sanitàries, com ara tenir administrada la tercera dosi de vacunació anti-COVID; però això no ha de fer perdre les ganes, la força i la il·lusió de tornar-hi.

Les activitats seran similars a les d'altres anys, amb algun canvi en alguna, com ara en les anomenades «piscines», ja que, si res no canvia, en comptes de fer el bany tradicional es farà només el gest de rentar-se les mans i la cara. Una pràctica que per altra banda pot acostar més gent a fer aquest gest de fe personal i tan simbòlic.

Una altra de les novetats és que, com estava programat fa dos anys, s'assistirà a l'espectacle musical «Bernadette de Lourdes», un musical que ens acostarà a la vida humil de la Bernadeta i als fets de Lurdes.

En definitiva, un pelegrinatge que, si no ho has viscut mai, t'animem a conèixer en primera persona. Si has vingut sempre, o alguna vegada, ja saps de què et parlem. I és que el santuari pirinenc, per un motiu o altre, cada any sorprèn i cada any és diferent.

Fem una crida a la participació, no sols a les persones que ja són hospitalàries, sinó també a la gent que té

esperit solidari, voluntari i de servei als altres. Tingueu l'edat que tingueu, sereu benvinguts, però la gent jove és la que més ens fa falta. També fem una crida a persones del món sanitari, que ens són imprescindibles per a acompanyar els malalts en el pelegrinatge. Disposem d'un equip mèdic que ens acompanya habitualment, però necessitaríem ampliar la plantilla. Us animem a conèixer-ho i a viure aquesta experiència.

A la pagina web: www.hospitalitat-vicsolsona.org podeu trobar tota la informació, preus i dies d'inscripció en els diferents punts del dos bisbats.

Les inscripcions per al pelegrinatge van començar el 25 d'abril i s'estendran fins al 20 de maig.

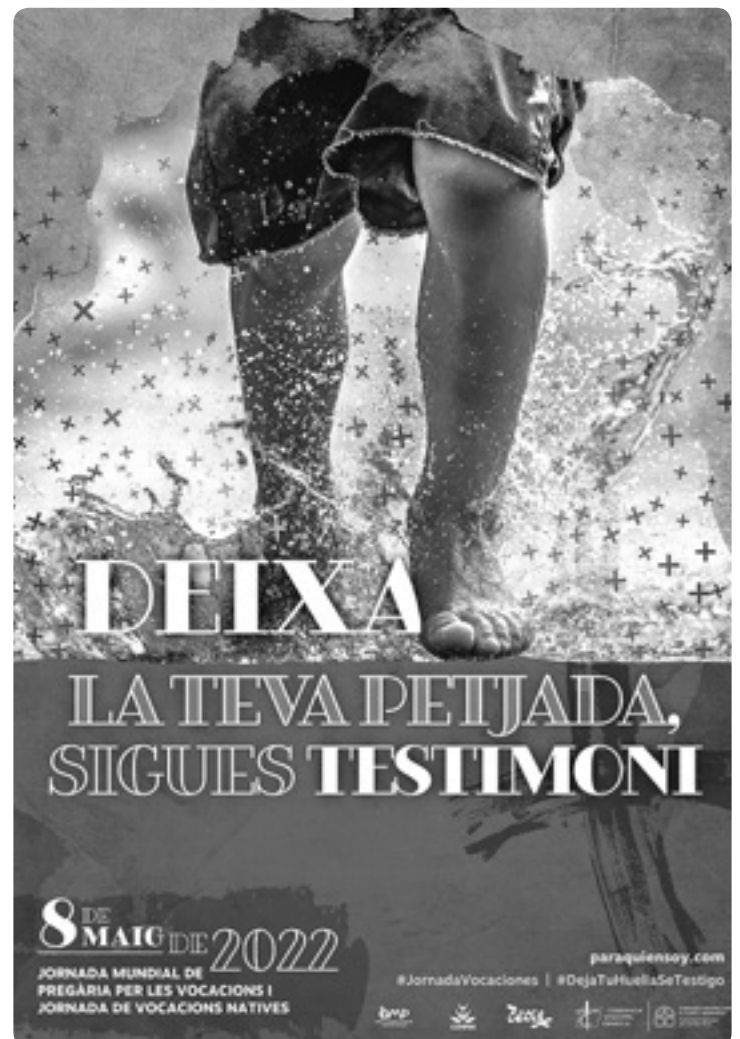
Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Secretariat pel Foment de les Vocacions

Aquest 8 de maig, IV Diumenge de Pasqua (Diumenge del Bon Pastor), celebrem la 59a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de les Vocacions Natives, amb el lema «Deixa la teva petjada, sigues testimoni». Ressonen així les paraules del papa Francesc durant la vetlla de pregària de la Jornada Mundial de la Joventut de Cracòvia, en què encoratjava els joves de la següent forma: «Estimats joves, no vinguem a aquest món a "vegetar", a passar-la còmodament, a fer de la vida un sofà que ens adormi; al contrari, hem vingut a una altra cosa, a deixar-hi petjada. [...] Jesús és el Senyor del risc, és el Senyor del sempre "més enllà". Jesús no és el Senyor del confort, de la seguretat i de la comoditat. Per a seguir Jesús, cal tenir una quota de valentia, cal animar-se a canviar el sofà per un parell de sabates que t'ajudin a fressar camins mai somiats i menys pensats, camins que obrin nous horitzons, capaços de contagiar alegria, aquesta alegria que neix de l'amor de Déu, l'alegria que deixa al teu cor cada gest, cada actitud de misericòrdia.»

Per tal d'ajudar-vos a viure aquesta jornada, i fomentar així la pregària al Senyor perquè continuï enviant vocacions a la seva Església, hem preparat una estampa on trobareu una pregària per a demanar confiadament el do de les vocacions. Està pensada perquè la pugui resar tothom, especialment els malalts. És per això que us demanem que en feu la màxima difusió possible (se'n poden demanar més a vocacions@bisbatvic.org).

Que el Senyor ens concedeixi el fruit pasqual de moltes i santes vocacions que neixen de l'escolta, el discerniment i l'alegria del seguiment al Crist ressuscitat.

Caminar junts

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats diocesans:

Ser cristià vol dir, sobretot, caminar seguint les empremtes de Jesús, que és el camí que condueix al Pare. És significatiu que un dels primers noms que van rebre els deixebles de Jesús fos el dels «seguidors del camí» (Ac 9,2; 14,8-9; 19,23). Els cristians comprenien que la seva fe els movia a posar-se en camí, seguint Aquell que és «camí, veritat i vida» (Jn 14,6).

Ara bé, ser cristià no és un camí que cadascú emprengui en solitari, sinó que la fe cristiana es fa sempre en companyia d'altres. Van ser altres persones —els nostres pares, els nostres catequistes, un sacerdot— els qui ens van introduir en aquest camí i ens van ajudar a fer els primers passos en la vida cristiana. Necessitem també la companyia d'altres creients per a viure la fe en Jesús, per a celebrar-la i testimoniar-la.

Caminem juntament amb altres. Hi ha una paraula grega que expressa això molt bé. És la paraula *synodos*, que significa literalment 'caminar junts'. No és estrany, per això, que un autor antic digués: «L'Església té nom de sínode» (sant Joan Crisòstom).

Els antics cristians tenien molt clar que l'Església és sinodal, és a dir, que seguir Jesús en l'Església vol dir viure la fe juntament amb els altres. Per això van donar molta importància a tots els mitjans amb què s'expressava aquesta sinodalitat. Actualment s'està renovant la consciència que la sinodalitat és una dimensió constitutiva de l'Església. El Sínode dels Bisbes, on tots hem tingut l'oportunitat de participar, està reflexionant precisament sobre aquesta característica de l'Església, perquè es veu necessari augmentar els vincles de comunió en-

tre tots els qui caminem junts i promoure tots els instruments que ajudin a viure la sinodalitat eclesial.

Caminar junts exigeix, en primer lloc, que coneguem aquelles persones amb qui anem fent el mateix camí. No és infreqüent que els cristians ens asseiem a missa o en altres actes al costat de persones que comparteixen la nostra fe però que no coneixem. La segona cosa important és escoltar-nos. És bo escoltar l'altre, la seva vivència de la fe, els seus anhels i esperances. I és convenient, sobretot, que escoltem plegats què diu la Paraula de Déu i, amb aquesta llum, discernir què demana el Senyor a la nostra Església. Finalment, és fonamental que experimentem allò que significa formar part d'una comunitat, compartir la fe i viure-la al costat d'altres a qui tractem com a germans.

Hem de créixer en aquesta experiència sinodal, constitutiva de la vida de l'Església. Els cristians que residim a Solsona formem una gran família, que viu unida la seva fe, que la proclama amb goig i que camina cap a Déu Pare impulsada per l'Esperit seguint Jesucrist, el seu Mestre i el Senyor.

